

“Dos i dos fan molt més que quatre”

Fàbrega, fotografiada davant del mural commemoratiu QUIM PUIG.

La llei és molt clara: els municipis de més de 20.000 habitants han de tenir els seus propis serveis socials, i per a la resta, se n'han de fer càrrec els consells comarcals. Per què, doncs, a la Garrotxa un consorci? Per tradició i per una sèrie de casualitats. Expliqui's. Doncs que la responsable del Consell Comarcal dels Serveis Socials va plegar, la coincidència d'Isabel Brussosa com a presidenta del Consell i alcaldessa d'Olot, la voluntat d'obrir la ment i posar-se al dia... I la tradició? La Garrotxa tenia una tradició col·laborativa que va facilitar les coses. Em refereixo a la Mancomunitat Intermunicipal de la Garrotxa, anterior als consells comarcals. No va ser fàcil, però? No, perquè ningú no vol perdre medalles, tothom vol ser protagonista. I la prova és que altres territoris no han pogut fer un consorci. Rivalitzen. A la Garrotxa, doncs, saben sumar... Sí, per bé o per mal, tothom cedeix. Dos i dos fan molt més que quatre. Quatre ulls hi veuen més que dos. En cas contrari, hi ha coses evidents que no es fan perquè els valors no són els de buscar la col·laboració. A la comarca de la

Garrotxa tenim els recursos i tenim la mirada més adequada. Quina és la clau? La confiança, el bon funcionament del consorci es basa en la confiança. Totes les estructures són complexes. Calen esforços per assolir aquesta confiança. I això és fonamental quan hi ha alcaldes o alcaldesses nous. Se'ls ha d'explicar bé per què hi posen diners i quants, etc. Cal evitar malentesos. Com més sòlida és l'estructura, més confiança genera. Ara, ningú qüestiona el Consorci d'Acció Social, gràcies a la mirada comarcal i a l'evidència que se'n beneficia tothom. Quantes persones atén el consorci? Un total de 8.950 o, el que és el mateix, 6.441 famílies, segons les dades de l'última memòria, la del 2022. Quin és el perfil d'usuari? És diferent segons les necessitats. Nosaltres actuem en quatre àmbits. Són el de l'atenció a la dependència per atendre l'autonomia; les relacions familiars: falta d'atenció, maltractaments, prevenció; el de la promoció social, és a dir, tot allò que les persones necessiten per poder viure dignament, i el de les relacions comunitàries: associacions de veïns, valors comunitaris... I els estereotips? Hi ha forces molt mediàtiques al darrere i costa molt desmuntar-los. Cal informar i informar.

Publicat a:

-El Punt Avui. Girona 04-02-2024, Pàgina 12

Font del document:

<http://www.elpuntavui.cat/societat/article/5-societat/2382386-dos-i-dos-fan-molt-mes-que-quatre.html>